

Romeo a Julie jsou přece teenageri

Jako svou poslední novinku sezony uvedla Městská divadla pražská v prostorách Divadla ABC **Shakespearovu tragédii** Romeo a Julie. Inscenace dýchá teenagerovskou energií, v hloubi jeviště vytváří zvukovou kulisu (a při seznamovacím plese hraje též k tanci) rockové trio Please the Trees.

JAN KERBR

Umělecký šéf MDP Michal Dočkal ve své režii výrazně akcentuje rozjvené adolescentní milieu, z něhož náhlé vzplanutí mezi oběma zamilovanými povstává. Úvodní scénu střetu výrostků ze dvou znesvářených rodů supluje jenom fyzická strkanice beze slov, za ní vidíme zaryté nepřátele Monteka (Milan Kačmarčík) a Kapuleta (Jiří Štrébl) hrát stolní tenis. Mercurio (Filip Březina) a Benvolio (Pavel Čeněk Vaculík) přemluví svého příbuzného a kumpána Romea (Zdeněk Piškula), ať s nimi pronikne v maskách na ples ke Kapuletům, kde jim ovšem hrozí eventuelní nebezpečí. Při reji poněkud hororově odpudivých, snad tragédii předjímajících masek dojde k vzájemnému okouzlení mezi osudem si souzenými milenci, Julie (Tereza Marečková) se představuje při dekadentním reji též jako zpěvačka.

Obsazení titulních rolí je pro inscenování této tragédie zcela zásadní. Zdeněk Piškula se jeví jako Romeo přímo ideální, je pohledný, ve tváři má nevinně romantic-

Milenci z Verony. Tereza Marečková jako Julie a Zdeněk Piškula v roli Romea.

FOTO MDP

ký výraz, roli obdařil příkladnou jevištní mlouvou i uvěřitelnou kresbou charakteru, silnou především v momentech, kdy se uplakanému adolescentovi hroutí jeho svět.

Ukulelistka Julie

Terezu Marečkovou lze typově charakterizovat jako díblíka (afro účes její kreaci spíš škodí), ne ve všech momentech role je tak přesvědčivá, dětská i zároveň ženská, jako v pověstné balkonové

scéně. Tu režisér mimořádně působivě zaranžoval, citem zasažení Romeo a Julie si svoje emoce sdělují přes pásku, jakou známe z ohraničování nepřístupných lokalit při policejním šetření. Když se oba po opakovaném chůvině volání loučí, vyběhne ještě Marečková na skutečný balkon hlediště a Piškula přecházející po sedadlech mezi diváky si s ní vyměňuje poslední zamilované repliky.

Jako značně dynamický lze cha-

rakterizovat i Mercuriův slavný monolog o královně Mab, vládkyni snů. Filip Březina ho deklamuje nikoliv v přemýšlivé poloze, ale v rytmu téměř dábelkém, Mab se zhmotní jako přízrak v nařaseném bleďmodrém rouchu a doplňuje Mercuriiovou tirádu baletním číslem (ztvárňuje ji tanečnice). Tato bytost z jiného světa se objevuje i ve finálové scéně v hrobce, kdy vlastně asistuje trojitě smrti v pořadí Paris, Romeo, Julie.

S překladem Martina Hilského je nakládáno poměrně ohleduplně, byť se tu a tam objeví několik ostřejších slov navíc. Nejvýraznější „zásah“ ovšem znamená použití šlágru skupiny ABBA *SOS*, jehož úryvek Julie v průběhu inscenace zazpívá, přičemž se doprovází na ukulele. Ve finále, kdy procitne z katatonického spánku a shledá, že Romeo vedle ní leží mrtvý, si nezoufá nad tím, že pro ni její partner nezanechal

ani kapičku jedu, ale začne jako ještě v oblouzení citovat text onoho hitu – *SOS*. Má to svou logiku, ale...

Inscenace nabízí převážně velmi dobré herecké výkony, výrazný je kupříkladu Jiří Štrébl jako dominantní Kapulet, na plesu ve svém domě blahosklonně tolerující vniknutí nepřátelské mládeže v maskách, při vzpouzení se Julie před připravovanou svatbou s Parisem však nelitostně surový. Za problematickou považuji dvojroli chůvy a veronského knížete, přidělenou Sabině Remundové. Ze svého „oboru“ (chůva, vyznačující se mimo jiné výrazným posilováním se z „placatky“ v zátěžových situacích) nepřechází herečka do druhé role, navíc v kostýmu téměř neodlišeném, zcela přesvědčivě.

Scénografii tentokrát Dragan Stojčevski založil na manipulaci s bíle natřenými velkými zásuvkami (přenášejí je a pohybují s nimi mladíci v kostýmech kapuletovců i montekovců), které lze použít k náznaku postele, skryše, rakve a ve finále k vytvoření poněkud humpoláckého kříže v hrobce.

Nové jevištní verzi Romea a Julie si troufám předpovědět pozitivní ohlas u mladého publika.

William Shakespeare: Romeo a Julie

Překlad: Martin Hilský

Režie: Michal Dočkal

Scéna: Dragan Stojčevski

Kostýmy: Eva Jiřikovská

Hudba: Please the Trees

Dramaturgie: Daniel Příbyl

Světelný design: Jan Beneš

Pohybová spolupráce: Lenka

Vagnerová a Radek Mačák

Městská divadla pražská,

premiéra v Divadle ABC 25. 5.

.....
Autor je divadelní kritik